

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ-ΝΙΚΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ



23 Αυγούστου 2008. Στο σπίτι του παπα-Νίκου κατά την επίσκεψη του Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιερόθεου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ" ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στον Πλάτανο την Τρίτη 23 Ιουνίου 2009, ο π. Νικόλαος Κων/νου Έξαρχος, 88 ετών.

Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πλατάνου, στον οποίο υπηρέτησε ως εφημέριος για πολλά χρόνια. Την εξόδιο ακολουθία τέλεσε ο Σεβ.

Μητροπολίτης κ. Ιερόθεος, συνεπικουρούμενος από τον άγιο Καθηγούμενο Αμπελακιωτίσσης, τους Αρχιμανδρίτες Ιεροκήρυκες της Μητροπόλεως, π. Αντώνιο Βαζούρα και π. Καλλίνικο Γεωργάτο, καθώς και τους εφημερίους πολλών χωριών.

Στην αντιμετώπιση του θανάτου από τους Χριστιανούς αναφέρθηκε ο Σεβασμιώτατος, χωρίς να παραλείψει να εξάρη το έργο του παπα-Νίκου ως ιερωμένου. Τον παπα-Νίκο, με μεστά περιεχομένου λόγια, που ζωντάνευαν μια διαχρονική συνεργασία και φιλία, αποχαιρέτησε ο ιατρός, καθηγητής Πανεπιστημίου, κ. Νίκος Παπανικολάου-Πλάτανος. Στεφάνια κατέθεσαν στην σορό του εκλιπόντος οι Σύλλογοι Πλατανιωτών Αμερικής, ο Εξωραϊστικός Τουριστικός Όμιλος Πλατάνου, ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Κάτω Πλατάνου, που εκπροσωπήθηκαν από μέλη των Διοικητικών τους Συμβουλίων.

Ο παπα-Νίκος, όπως είναι ιδιαίτερα γνωστός, γεννήθηκε στον Πλάτανο το έτος 1921 και χειροτονήθηκε ιερέας το 1957, ύστερα από την αποφοίτησή του από το Εκκλησιαστικό Φροντιστήριο Κορίνθου, από τον αείμνηστο Μητροπολίτη Χριστοφόρο, Πλατανιώτη στην καταγωγή.

Τοποθετήθηκε εφημέριος στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής Κάτω Πλατάνου (Βονώρτας), όπου υπηρέτησε για πάνω από 15 χρόνια. Ύστερα μετατέθηκε στον Πλάτανο.

Νυμφεύθηκε την Ειρήνη Κόκκα. Απόκτησαν τρία παιδιά. Την Ελένη, την Ευφροσύνη και τον Κώστα.

Ο παπα-Νίκος υπήρξε ταπεινός, γλυκομίλητος, ήσυχος, λεπτός στους τρόπους, πάντοτε επιμελημένος, προσεκτικός στις κοινωνικές του σχέσεις, εχέμυθος. Αξιαγάπητος, ενέπνεε σεβασμό. Αγαπούσε υπερβολικά το χωριό μας τον Πλάτανο και τους ενορίτες του. Δεν είναι σχήμα λόγου ούτε υπερβολή το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια που ο Πλάτανος άρχισε να ερημώνη με το κλείσιμο του Δημοτικού Σχολείου, του Γυμνασίου, τη φυγή των Υπηρεσιών, ο

παπα-Νίκος με την παρουσία του γέμιζε το χωριό. Πρόσχαρος και φιλόξενος από νεανικής ηλικίας, υποδεχόταν τους ξένους, τους έδινε πληροφορίες για την ιστορία του Ναού και του χωριού. Τους έκανε να νιώθουν ότι συναντούν κάποιον παλιό γνώριμο. Αγαπήθηκε από τους ενορίτες τόσο του Κάτω Πλατάνου όσο και του Πλατάνου, παρά το σύνηθες φαινόμενο κανείς να μην αγιάζη στον τόπο του.

Τόσο ως εν ενεργεία κληρικός όσο και ως συνταξιούχος λειτουργούσε με τον ίδιο ζήλο, όχι μόνο στον Πλάτανο, αλλά και στα γύρω χωριά, όταν οι ανάγκες το απαιτούσαν.

Προικισμένος καλλίφωνος μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής του, γοήτευε τον κόσμο που με ευλάβεια παρακολουθούσε τη λειτουργία του.

Είχα την τύχη να συνεργασθώ με τον αειμνηστο παπα-Νίκο ως Επίτροπος του Ι. Ναού Αγίου Νικολάου. Εκτίμησα την αφιλοχρηματία του, τη συμπόνια του για τον πλησίον του, το ενδιαφέρον του για την ευπρεπή εμφάνιση των Ναών της ενορίας του, την ανιδιοτέλειά του, τον αδαμάντινο χαρακτήρα του. Με τίμησε με την φιλία του και αυτό με ικανοποιεί ιδιαίτερα.

Την πολυχρόνια ασθένειά του την αντιμετώπισε με ιώβεια καρτερία και υπομονή, έχοντας τη φροντίδα της συζύγου του και των παιδιών του.

Ο παπα-Νίκος, τώρα που έφυγε από την επίγεια ζωή, αφήνει ένα κενό στον αγαπημένο του Πλάτανο, που δύσκολα αναπληρώνεται.

Θέλω να πιστεύω ότι όλοι εμείς που κατευοδώσαμε τον παπα-Νίκο στον Ι. Ναό του Αγίου Νικολάου, αλλά και όσοι δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν, προσευχηθήκαμε: «Να αναδεικνύονται συνεχώς τέτοιοι κληρικοί, να συνεχίζουν το έργο του παπα-Θανάση Τσίπουρα, του παπα-Γιώργη Ροντήρη, του παπα-Κώστα Κωσταρά, του παπα-Νίκου Έξαρχου, καύχημα και σέμνωμα της Εκκλησίας».

Το χώμα του Πλατάνου που τον δέχτηκε στην αγκαλιά του ας είναι ελαφρύ και δροσερό.

Αιωνία η μνήμη σου παπα-Νίκο.